

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 163/19

Luxemburg, 19 decembrie 2019

Hotărârea în cauza C-532/18,
Niki Luftfahrt

O companie aeriană este responsabilă pentru prejudiciile cauzate de un pahar cu cafea fierbinte care se varsă

Nu este necesar ca acest accident să fie legat de un risc inerent zborului

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea de Justiție precizează că răspunderea unei companii aeriene pentru arsurile cauzate de cafeaua fierbinte care s-a vărsat în timpul unui zbor din motive necunoscute nu presupune că s-a realizat un risc inerent zborului.

În speță, o tânără cere despăgubiri din partea companiei aeriene austriece Niki Luftfahrt GmbH (aflată în lichidare) ca urmare a arsurilor pe care le-a suferit atunci când, în timpul unui zbor de la Palma de Mallorca (Spania) la Viena (Austria), cafeaua fierbinte care îi fusese servită tatălui său și fusese așezată pe măsuta pliantă a acestuia s-a vărsat din motive necunoscute. Compania aeriană susține că nu este responsabilă, întrucât nu ar fi vorba despre un accident în sensul Convenției de la Montréal¹, care reglementează răspunderea companiilor aeriene în caz de accident. Astfel, această noțiune ar impune să se realizeze un risc inerent zborului, condiție care nu ar fi îndeplinită în speță. De fapt, nu s-a putut stabili dacă paharul cu cafea s-a răsturnat din cauza unei defecțiuni a măsuței pliante sau a vibrațiilor avionului. Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) a cerut Curții să precizeze noțiunea de „accident” în sensul Convenției de la Montréal, care nu o definește.

Potrivit Curții, sensul obișnuit dat noțiunii de „accident” se înțelege ca un eveniment involuntar, prejudiciabil și neprevăzut. De altfel, Curtea constată printre altele că Convenția de la Montréal urmărește introducerea unui regim de răspundere obiectivă a companiilor aeriene menținând totodată un „echilibru echitabil al intereselor”.

Curtea constată că atât sensul obișnuit al noțiunii de „accident”, cât și obiectivele Convenției de la Montréal se opun ca răspunderea companiilor aeriene să fie supusă condiției ca prejudiciul să fie rezultatul materializării unui risc inerent transportului aerian sau să existe o legătură între „accident” și exploatarea sau mișcarea aeronavei. Ea amintește că Convenția de la Montréal permite companiilor aeriene să excludă sau să limiteze răspunderea lor. Astfel, o companie aeriană se poate exonera de răspunderea sa sau să o limiteze dovedind că pasagerul a cauzat el însuși prejudiciul sau a contribuit la producerea sa. În plus, ea își poate limita răspunderea la 100 000 de „drepturi speciale de tragere”² dovedind că prejudiciul nu a fost cauzat de culpa sa ori că acesta a fost cauzat exclusiv de culpa unui terț.

Curtea răspunde, așadar, la întrebarea adresată de Oberster Gerichtshof că noțiunea de „accident” în discuție acoperă toate situațiile care se produc la bordul unei aeronave, în care un obiect utilizat pentru serviciul pasagerilor a cauzat o vătămare corporală unui pasager, fără a fi necesar să se verifice dacă acestea rezultă dintr-un risc inerent transportului aerian.

¹ Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montréal la 28 mai 1999, semnată de Comunitatea Europeană la 9 decembrie 1999 și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001 (JO 2001, L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 112), care a intrat în vigoare, în ceea ce privește Uniunea Europeană, la 28 iunie 2004. Această Convenție face parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii.

² Astfel cum sunt definite de Fondul Monetar Internațional (FMI). Potrivit FMI, la începutul lunii decembrie a anului 2019, un drept special de tragere era echivalent cu aproximativ 1,24 euro.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106